

ogsaa vrinkle af smaa Excellencer. Den Minister, der ikke tidligere har haft nogen-
sombelst Rang, træder altsaa ligefrem tilbage
under sit sædvanlige borgerlige Navn, og den
Minister, der tidligere har haft en vis Titel-
rang, beholder denne, medens den Rang, han
har haft som Minister, falder bort. Det er
nu dette sunde, rigtige og naturlige Princip,
hvis Anvendelse jeg fordrer med Hensyn til
alle andre Embedsmænd. Den, der som Em-
bedsmand har haft en vis Titelrang, kan be-
holde den, naar han udtræder af Embedet,
thi denne hans Titelrang var uafhængig af
Embedet, men den, der alene har haft Em-
bedsrang, bør miste denne med Embedet i
Genhold til den Sætning: cessante causa
cessat effectus. Det er mig nu ganske vist
meget kjært, at den ærede Finanzminister ogsaa
ved første Behandling udtalte, at dette var
en ligefrem Selvfølge, men jeg troer dog, at det er
af den Slags selvfølgelige Ting, som det vil
være hensigtsmæssigt at udtale, da Erfaringen
viser, at denne Selvfølge dog ikke har været
indlysende til alle Tider eller for Alle. —
Jeg er enig med den foregaaende ærede Ta-
ler i, at Paragraphens saakaldte Hale ikke ta-
ger sig godt ud; det er, saavidt jeg skjønner,
en rigtig Betragtning, at man fremkalder en
meget piinlig Dvæstion ved at opfordre Hans
Majestet til at overveie, hvilke Foranstaltning-
er han vil træffe, forat Folk kunne blive af
med Noget, som de have faaet som en Naade.
Siden jeg er kommen ind paa Latinen, vil jeg
her minde om, at: beneficia non obtruduntur.
Velgjerninger paanødes ikke Noget imod hans
Billie, og jeg anseer det derfor som en Selv-
følge, som ligeledes vil blive anerkjendt af den
ærede Finanzminister, at Ingen vil kunne
faae en Titelrang imod sin Billie. Men skjøndt
dette idetmindste skulde synes at være en Selv-
følge, saa er der dog vist kun Saa, som ikke
af deres Bekjendtskabskreds kunne nævne Til-
fælde, i hvilke En eller Anden har faaet en
saadan Titelrang mod sin Billie, om han end
ikke har villet gjøre Ophævelser for at blive

af med den. Ligesom Titelrang nu ikke bør kunne
paanødes, saaledes mener jeg ogsaa, at den
Bei, der vil være at gaae for dem, som ville
være frie for deres Titler — enten fordi de
ikke have Naad til at betale Rangskat, eller fordi
de ikke ere forsængelige, eller fordi de just
sætte en Forsængelighed i at blive af med
Rangen, eller af hvilken som helst anden Grund
de nu ønske det — maa være, at de kun ud-
tale, at de ønske at blive frie derfor. Der-
med falder, synes jeg, det hele Forbehold om
en kongelig Anordning, som skal paavise,
hvilken Bei man har at gaae, med eet Sæt
bort, idet de, der ønske at fritages for en
Titelrang, som de nu engang have faaet —
Forslaget gjælder ikke for dem, der kun have
deres Embedsrang, thi de kunne ikke fritages
for denne, saalænge de sidde i Embedet
— naturligen blot ville have at tilfjen-
degive, at de ville være frie for Rangen,
for at denne skal falde bort. Derved gjør
man det Hele til en ganske simpel Expedi-
tionssag. Det vil være det meest Pasjende
for Bedkommende og det Gnefte, som jeg over-
for det kongelige Prærogativ vilde ansee for
sømmeligt. — Jeg har endvidere foreslaaet,
hvad der vel iøvrigt ligeledes maa betragtes
som en Selvfølge, at den Titel og Titelrang,
som en Embedsmand har, ikke skal have nogen
Indflydelse paa hans Embedsforhold. Ogsaa
dette bør vistnok helst udtales, thi, uagtet det
synes at være en Selvfølge, saa er det mig
dog bekjendt, at f. Ex. alle blandede Commis-
sioner — i den allerførste Tid er der dog
maaskee deri gjort et Par Undtagelser — hid-
til ere sammentraadte efter deres personlige
Rang, skjøndt denne naturligvis ikke har det
Mindste at gjøre med selve den Sag, for hvis
Skyld de sammentraede. — De saaledes af
mig foreslaaede smaa Tilsetninger troer jeg,
som sagt, at det selv om de betragtes som en
Selvfølge, vil være hensigtsmæssigt udtrykkelig
at faae fastslaaede, fordi de ville staae overfor
en tidligere uklar og tildeels modsigende Praxis,
medens de dog tillige holde sig indenfor den